

Հովհաննես Թումանյան

Հիշի՛ր

Յուր չար բախտի ճանկում բռնված՝
Նա քեզանից հեռու մնաց.
Սիրեցի քեզ հեռվից
Ջրկված քո բույրից,

Եվ տանջվեց թաքուն
Գիշերը անքուն:

Նորա սերը մնաց անհաս,
Բայց անունը չըմոռանաս.
Պահի՛ր քո մտքում,

Հիշի՛ր աղոթքում.
Եվ քո սրտում նա
Թող անմահանա:

1892

Յատուկ Պոէմ